

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De accusatione Christi apud Pilatum. Matth. 20. Ioan. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

tem & salutem proximorum impen-
denda tanto cum fœnore meritorum?
Quām iure in Christo nobis contem-
ptus dignitatum, & honorum, amor
verò crucis & opprobriorum, imitan-
dus, cum is quæsus ad gloriam regni
fugerit, quæsus ad ignominiam cru-
cis sponte sese obtulerit?

De accusatione Christi apud Pilatum. II.

Matth. 26. Ioan. 19.

I. **M**anè facto Iesus ab vniuerso concilio Principum, Sacerdotum & Seniorum populi vincitus, ductus est ad Pilatum præsidem iudicandus & condemnandus, vt olim Samson ligatus traditus est à Iudeis in manus Philistæorum. Quā animi demissione, qua commiseratione, qua modestia filius Dei, constitutus à Patre Iudex viuorum & mortuorum, cui manifesta erant abscondita cordium, cor ^{Iud. 15.} ~~lob. 19.~~

quo curvantur, qui portant orbem, finit se ignominiosè trahi per plateas, quas toties pertransierat beneficiendo, & sanando oppressos à diabolo, ad tribunal Iudicis gentilis, à quo sciebat se iuste voluntati suorū hostium traden-

P 5 dum,

dum, ne nos traderemur principibus
tenebrarum æternū cruciandi ?
Compassio modestia & æquanimitas
in ferendis iniurijs.

II. Iudas pœnitentia ductus videns
Christum gentibus traditum retulit
principibus Sacerdotum triginta ar-
genteos (vtri prædixit Zacharias. Tuli
triginta argenteos & proieci eos in domum
Domini: (dicens: Peccavi tradens sanguinem
iustum, & abiens laqueo se suspendit,
vti alter Achitophel prius consiliari-
us, deinde proditor regis Dauidis. Q-

Eccles. 3.

Psalm. 108. quam verè in eo completum illud Ec-
clesiastici : Cor durum habebit male in
nouissimo, & qui amat periculum, in illo
peribit. Et : Dilexit maledictionem & ve-
niet ei; & noluit benedictionem. & elonga-
bitur ab eo, & induit maledictionem suum
vestimentum. Quam meritò hec omnia
præuidens Christus cum gemitu illi
prædixerat. Bonum erat ei, si natu non
fuisset homo ille. En quò usq; inordina-
ta cupiditas pecuniæ, vindictæ, &
quævis alia initio non repressa pro-
greditur? quomodo sensim cor indu-
rat, demumque in barathrum despe-
rationis præcipitat. Quam verè ingra-
titudo iuxta D. Bern. Inimica est anima,
exinanitio meritorum, virtutum dispercio,

Serm. 52.
in Cant.

bene-

beneficiorum perditio, ventus urens, siccaans
sibi fontem pietatis, rorem misericordia,
fuenta gratia. Horror ingratitudinis,
matura & seria mortificatio passionis
num & cupiditatum.

III. Accusat coram Pilato calum-
niosè, ut Daniel à principibus Persa-
rum coram Dario, primum, generatim
tanquam malefactor, deinde specia-
tim, tanquam seductor populi; prohi-
bens tributa dari Cæsari; affectator
regni: qui aduertens ex inuidia priora
duo falsò in illum conficta; de tertio,
an verè rex sit Iudæorum, Iesum in-
terrogat: cui respondet se verè regem
esse, sed regnum suum non esse de
hoc mundo. pluribus deinde ad in-
stantiam Iudæorum interrogatus, ni-
hil respondit, mirante vehementer
præside. En quā mansuetè tot falsas
calumnias sustinere dignatur, ne nos
ob veras culpas æternūm damnare co-
gatur? Et quidem quā internā humili-
tate, commiseratione, quā externā
vultus serenitate, & constantia, vt no-
bis præberet exemplum patientiæ,
imitandiq; gratiam impetraret? Quam
auidè, vt nos à morte æterna liberet,
ad mortem temporalem properat, vt
ne verbo quidem pro sui defensione
allato, eam prorogare curet?

Dan. 6.

De